

A Mikulás hozza...

Valóban a Mikulás hozza id. Kanyik Antal ajándékát, hiszen a Kanyik Rallye Team- ben végzett egész éves munkáját egy jutalomautózással köszöni meg fia, ifj. Kanyik Antal. Az ifjonc nem mást tervezett, minthogy felkészíti bajnok autóját a csapat segítségével édesapja és egykori navigátora, Balló Pál részére, és benevezi a Mikulás Rallye- ra az egykori párost.

Apa és fia egyaránt részt vesz a viadalon, az idei Rallye II-es „A” csoportos bajnok már új autóját teszteli navigátorával, Endrész Istvánnal a murvás versenyen.

„Nyolcszemközt” beszélgettünk a veszprémi autózásról, múltról, jelenről, jövőről, valamint az új autóról.

Mikor jutott eszedbe, hogy édesapádat beültesd az autódba?

Ifj. Kanyik Antal: Már év közben eldöntöttük, hogy benevezzük Apát a Mikulás Rallye- ra, egy kis jutalomautózásra. Az autót már felkészítettük és ki is próbáltuk.

A Ti neveteket is lehet olvasni a nevezési listán.

Ifj. Kanyik Antal: Igen, mi is indulunk a versenyen, talán nem is bíránk ki a szezonkezdetig, és tesztelnünk is kell a jövő évi autónkat.

Hogy fogadtad Anti és a csapat ötletét?

Id. Kanyik Antal: Először nem vettem komolyan, de már a szervizések is borzasztóan lelkesek. Ott leszünk.

Tetszik Neked a veszprémi verseny?

Id. Kanyik Antal: Imádom a murvás pályákat, nekem mindig is kedvezett a veszprémi pálya. Ez egy örömautózás lesz, de azért nem szeretnék lassan menni. Választunk valamilyen gumit, előveszem a régi versenyülésemet a Lanciá-ból, és hajrá.

*Mikor ültél utoljára Lada versenyautó volánja mögött?
Szerinted, ki lehet- e esni a formából?*

Id. Kanyik Antal: Egy hónap különbséggel pont 20 évvel ezelőtt, 1986- ban szálltam ki a VFTS-ből.
Jó kis idő volt az a „Zsigulis- kor”.

Hogy ki lehet- e esni a formából? Bízom benne, hogy nem.
Megpróbálom lesöpörni a port a régi fényről. Sokat vezettem a fiam tréningautóját, no meg az előfutások is kondiban tartottak.

Kipróbáltad- e a fiad autóját? Mennyire ismered?

Id. Kanyik Antal: A versenyautó szent. Nem próbáltam ki más versenyautóját. Anti is mondta, hogy menjek vele, de nem akartam- bár az első csavartól az utolsóig ismerem-, egyszer vezettem csak a Ladát. Pécs előtt elmentem vele tesztelni, ugyanis a Budapest Ralin nem feküdt az Anti stílusához valahogy az autó, ezért kellett kipróbálni. Bevallom, akkor azért előjöttek a trükkök és a fogások. A klasszikus pályákon ráadásul feltörnek az emlékek, eszembe jut, hol és hogyan kell fordulni.

Hogyan emlékszel vissza a kezdetekre?

Id. Kanyik Antal: Az autószerelő iskola után a Boldizsár utcai FIAT szervizben dolgoztam, onnan indult minden. A kollégáim és az ügyfeleink között egyaránt ott voltak az akkori bajnokság nagy nevei, és ezek után egyenes út vitt a Budapesti Volán Autós Szakosztályba és a rali versenyekre.

Először az utcai 127-es Fiatommal kezdtem szlalomozni 1978-ban, majd megépítettem a Gruppe A 1600- as Ladámat.

1979- ben már a Rallye II. –ben indultál.

Id. Kanyik Antal: Így van, ez volt az első másodosztályos évem, és a fiamhoz hasonlóan én is bajnok lettem év végén a kategóriámban, az abszolút értékelésben pedig szintén harmadik, akárcsak ő.

Milyen autókkal versenyeztél a Lada mellett?

Id. Kanyik Antal: 1987-ben és '88- ban egy Gruppe A- s Polonézzal, majd '89- től 2002- ig a Lancia HF Integrale következett. '89- ben N csoportos bajnokok is lettünk ezzel az autóval.

Sok serleget látok itt a szekrényben.

Id. Kanyik Antal: A mostani szekrényben álló serleghalmaz negyede csak az Antiénak. Akkoriban még nem kaptunk ennyi kupát, mint manapság.

Melyikre vagy igazán büszke, melyik a legkedvesebb?

Id. Kanyik Antal: Négyszer sikerült megnyernem az éves kategória bajnoki címet, kétszer a második, háromszor pedig a harmadik helyre volt elég a pontszámom, ezekre szívesen emlékszem.

De hogy van – e számomra egy legkedvesebb? Talán egy akad, az, amit a 25 éves autósport pályafutásom miatt kaptam az MNASZ- tól. Ez egy korona az eddigiekre.

Ez valószínűleg nem csak a versenyzői pályafutásodnak köszönhető, hiszen Te indítottad útjára a szervezett keretek között működő előfutást is.

Id. Kanyik Antal: Mielőtt megkerestem volna az MNASZ-t, az előfutás kolonc volt. Szükség volt rá és talán ennyivel jellemezhető is volt a történet.

Új ötlettel álltam elő, három egyszínű autót, három sárga FIAT Stilo érkezett 2003- ban először próbaként csak két versenyre, majd mikor láttuk, hogy ez tetszik mindenkinek, részt vettünk minden futamon. A következő évben már három Alfa 147-es, 2005- től pedig három Dacia Logan állt csatasorba a mezőny előtt.

Minek köszönhető szerinted ez a siker?

Id. Kanyik Antal: Egyrészt az egységes arculat sokat lendített az ügyön, mindig mindenhol ugyanazok az autók jelentek meg, a szervizben is megmutatkozott az „egység”, másrészt az autóban ülők sportszakmailag is tudták, hogy mi a feladatuk, és az sem elhanyagolható, hogy élvezték az autózást, köztük én is.

A végén szponzorok is jelentkeztek, és azóta is segítenek minket.

Visszatérve a fiadhoz, mit szívtál hozzá, hogy Anti is versenyezni szeretne?

Id. Kanyik Antal: Nem bántam, hogy versenyezni akart. Ez egyértelmű volt, hiszen kis kora óta járt a műhelybe. A gokart iskola, majd Rallye Sprint versenyek után a másodosztályba

vezetett az útja, és jövőre a Rallye I. osztállyal kell megbirkóznia. Nem féltém őt sem a technikai részétől, sem önmagától. Bízom benne.

Nehéz együtt dolgozni?

Id. Kanyik Antal: Szerintem nem vagyok az az apuka, aki az általa el nem ért sikereket a fia révén akarja megélni, de mindketten maximalisták vagyunk.

Ki dönt versenyekkel kapcsolatos ügyekben?

Nálunk demokrácia van. Hagytam olykor rosszul dönteni is, így a maga kárán is tanulhatott, de természetesen általában együtt döntünk.

Anti, még egy kicsit beszéljünk az idei autódról.

Ha adott volt a Fiat, mint a családi vállalkozásban szereplő márka, miért ültél mégis egy Ladába?

Ifj. Kanyik Antal: Bár én is olasz autó párti vagyok, sosem felejttem el, hogy amikor Apa és Cigány is Ladával ment, mit váltottak ki a nézőkből a pályák mellett. Nekem is nagyon megtetszett. Úgy gondoltuk, hogy mivel az autót itthon is össze tudjuk rakni, fel tudjuk készíteni, talán spórolhatunk valamennyit. Később rájöttünk, hogy ez nem így van.

Nem fog hiányozni?

Ifj. Kanyik Antal: Dehogynem. Biztosan fog. Az autó már eladó, minden alkatrészével,

gumijával együtt, versenykész állapotban. Jól kiszolgált minket, ebben az évben.

Hogy értékelitek az idei évet?

Id. Kanyik Antal: Tavaly szerintem még nem volt kész erre, így az idén kezdte a másodosztályt. Mi mondhatnék, nagyon jól sikerült ez a szezon. Hasonlóan hozzám, Anti is megnyerte a kategóriáját az első bajnoki évében, és mindketten az abszolút harmadik helyen végeztünk.

Ifj. Kanyik Antal: Sikerült megszereznünk három bajnoki címet: Lada Kupában, kategóriánkban, az A6-ban, valamint az A csoportban is mi állhattunk fel a dobogó legfelső fokára, az abszolút értékelésben pedig a harmadik helyen végeztünk. Ennek nagyon örülünk, de most teljes erővel az újra koncentrálnunk.

Endrész István: Szenzációs év volt, beugróként kerültem a csapatba és itt ragadtam. Bár már régóta versenyzem, ez volt az első teljes évem. Minden percét élveztem, mert csak a navigálásra kellett koncentrálnom.
A stabil háttér nagyon sokat jelent.

István, hogy viselkedik melletted az ifjú pilóta?

Endrész István: Húsz éves kora ellenére meglepett, hogy milyen komolyan áll a dolgokhoz, mennyire tud koncentrálni, és lám, itt az eredmény. Nem kell visszafogni, mindig tudja, hogy mit csinál, csak támogatni kell.

Mit szólsz a jövő évi tervekhez?

Endrész István: Örülök neki, hogy ismét első osztályban mehetek, utoljára 1998-ban Keill Dodival egy A7-es autóval versenyeztem itt.

Kíváncsian várom, hogy a tanulóévünkben milyen feladat vár ránk.

Mit tudhatunk az új autóról?

Id. Kanyik Antal: Egy gyári Abarth Fiat Stilo- val fognak Antiék versenyezni, ez a 33. sorszámú ilyen versenyautó, ami a „futószalagról” legurult.

Már ismeri a közönség, egy pár versenyt futott itthon Kern Nándival.

Hat évvel ezelőtt szerettem volna magamnak egy ilyen autót, de akkor még túl drága volt. Most itt volt a lehetőség. A Lada nem vehet részt jövőre a bajnokságban, muszáj volt váltani. Az első osztályba való fellépés és az autóváltás is egy kényszerpálya emiatt.

Endrész István: Mindent megteszünk, hogy az autó beváltsa a hozzá fűzött reményeket, mind a felkészítés, mind a versenyzés terén.

Sokat kell még tanulnunk, de bízom benne, hogy itt is megálljuk a helyünket.

Ifj. Kanyik Antal: A „Köszí Apu” felirat – ami a Ladán is látható volt- most valószínűleg még nagyobb lesz. Nagyon örülök a Stilo- nak, és alig várom az első versenyünket. A Mikulás Rallye- n nem fogunk mindenáron hajtani, valóban tesztnek szánjuk ezt a futamot, a váltó és a motor csak a verseny után lesz felújítva. Szerintem biztos, hogy a kézi féket fogom húzogatni. Jövőre pedig szeretnénk maximálisan helyt állni.

Köszönjük Édesapámnak - aki a csapatfőnöki teendőket látja el a versenyeken-, a családnak, a csapatnak a segítségét, valamint szponzorainknak az idej támogatást és a jövő évi bizalmat.

Szöveg: Nagy Bea